

# MÚTUES, QÜESTIÓ DE GESTIÓ

Una de les realitats més vives i alhora potser més desconegudes del sistema sanitari català són les mútues d'accidents laborals. Aquestes entitats, que depenen dels pressupostos de l'estat però que són gestionades amb els criteris propis de l'empresa privada i en un clima de competència, representen un paper fonamental en la connexió de la medicina amb el món sociolaboral.

Per a molts treballadors, "la mútua" és únicament el lloc on se'ls fa la revisió mèdica anual. El paper d'aquests centres, però, va molt més enllà. Per al treballador, l'assignació a una mútua d'aquestes característiques pot arribar a significar molts beneficis, tant en la prevenció de tot tipus de problemes de salut relacionats amb la feina, com a l'hora de gaudir d'un tractament immediat i professional en cas d'accident. Cal dir, a més, que la mútua ens assisteix no només si l'accident s'ha produït en el lloc de treball sinó també en els desplaçaments, d'anada o de tornada.

EL TEMPS de la Salut ha volgut acostar-s'hi a través del testimoni de Jordi Tusell i Gómez, director des de 1980 de la barcelonina Mutual Cyclops, una de les principals mutualitats d'accidents laborals de l'estat. Tusell, llicenciat en Ciències Empresarials per ESADE, creu que les mútues "desmenteixen any rere any la creença generalitzada que la sanitat és forçosament un òrgan deficitari". Es tracta, segons Tusell, de combinar una bona actuació en l'àmbit de la pre-

venció amb una organització eficient dels recursos disponibles. Per què no es pot fer el mateix, doncs, en la gestió de la sanitat pública? "No és un problema de la formació dels gestors, que jo crec que és bona. Més aviat penso que la dificultat és que l'estructura que governen no es deixa gestionar: no es poden organitzar lliurement els recursos humans, no es genera competència entre centres... i d'aquesta manera la funció del gestor queda limitada a molt poques decisions, li queda molt poc marge de maniobra".

Tusell situa l'origen del problema en la universitat: "la formació de postgraduats, per exemple, respon a un model molt encotillat, que no valora les necessitats sanitàries reals del país sinó que està fet a partir d'uns apriorismes". El director de Cyclops creu que el model de les mútues d'accidents laborals és exportable al conjunt de la medicina pública: "L'estat té interès a mantenir un sistema de salut pública i un dret a la salut, i això està bé, però no tindria per què intervenir en la gestió d'aquest sistema, perquè aquí és on es produeix el xoc. Per garantir la salut no fa falta que la prestació sigui feta per tanta quantitat de funcionaris. El sistema públic de salut s'ha de reestudiar, introduint-hi la coherència i criteris d'una certa competitivitat".

**Joan Colomo**

Metge

MIREIA MARGENAT

